

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **B. N. N.**

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra,**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-130/LE-BA05-HA15-2021 ze dne 25. 11. 2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce dne 3. 10. 2021 podal druhou (opakovanou) žádost o mezinárodní ochranu na území ČR. K ní uvedl, že musí v ČR zůstat, aby si vydělal a zaplatil dluhy, které má v zemi původu. Lichváři mu tam vyhrožují násilím a jeho rodině vyhrožují únosem.
2. Žalovaný zastavil řízení o této žádosti podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, jelikož ji vyhodnotil jako nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona. O azyl žalobce požádal podruhé, poprvé tak neúspěšně učinil 31. 5. 2018. Důvod aktuální žádosti byl stejný jako u předchozí žádosti – nesplacený dluh a hrozba násilí ze strany

soukromých osob. K situaci ve Vietnamu žalovaný uvedl, že z podkladů nevyplývá žádná změna, která by mohla být považována za novou skutečnost odůvodňující věcné posouzení žádosti.

3. Proti rozhodnutí žalovaného žalobce brojil žalobou. V ní namítl, že žalovaný jej nepoučil o tom, jak probíhá řízení o opakované žádosti. Především však měl žádost posoudit věcně. Již v první žádosti žalobce uváděl strach z lichvářů. Od té doby však došlo k eskalaci výhrůžek, které se nyní rozšířily i vůči jeho synům. Výhrůžky adresované nezletilým dětem žalobce považuje za novou skutečnost ve vztahu ke korupci a nedostatečné činnosti bezpečnostních složek. Žalovaný si k této otázce neobstaral žádné aktuální podklady. I z podkladů pro rozhodnutí o předchozí žádosti však plyne, že obava z věřitelů znemožňující vyhledání účinné pomoci není ojedinělým jevem postihujícím pouze žalobce. Žalovaný se tak měl doptat na formu výhrůžek i na zkušenosti žalobce s podobnými případy v okolí, které by potvrdily jeho odůvodněné obavy vyhledat policii. Shromážděné zprávy o zemi původu nedokazují, že by vnitrostátní orgány byly ochotny a schopny poskytovat účinnou ochranu proti pronásledování.
4. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že od poslední žádosti žalobce o mezinárodní ochranu nedošlo v jeho zemi původu k žádné změně. Důvody žádosti jsou stejné, spočívají zejména v problémech se soukromými osobami. Tvrzení žalobce o vyhrožování synům žalovaný považoval za účelové, neboť je žalobce uvedl až v žalobě, i když tak mohl učinit již v řízení o žádosti.

Posouzení věci

5. Žaloba není důvodná.
6. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1. Podle § 11a odst. 1 téhož zákona platí, že ministerstvo u opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany nejprve posoudí její přípustnost, a to, zda *uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění*, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo, že mu hrozí vážná újma podle § 14a. Neuvede-li žadatel takové důvody, ministerstvo řízení o žádosti zastaví (rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 3 Azs 6/2011-96 ze dne 6. 3. 2012, č. 2642/2012 Sb. NSS).
7. Opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany tedy neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jejím hlavním smyslem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení (rozsudek NSS č. j. 9 Azs 5/2009-65 ze dne 11. 6. 2009).
8. Důvod popsany k opakované žádosti o mezinárodní ochranu z roku 2021 žalobce uvedl již při podání první žádosti v roce 2018: dosud nesplacený dluh žalobce ve Vietnamu a obavu z postupu věřitelů. V tomto ohledu nejsou skutečnosti uváděné žalobcem nijak nové. Ostatně sám žalobce si toho byl vědom, neboť při poskytnutí údajů k žádosti dne 15. 10. 2021 souhlasil s tím, že tyto skutečnosti uvedl již v rámci řízení o předchozí žádosti (srov. č. l. 51 správního spisu).
9. Uváděl-li žalobce, že novou skutečností je eskalace situace a nové výhrůžky nyní

směřované také vůči jeho dětem, nelze mu přisvědčit. Předně soud souhlasí s žalovaným, že tato tvrzení působí účelově, neboť je žalobce patrně mohl sdělit při poskytnutí údajů k žádosti dne 15. 10. 2021. Prostor k tomu měl, správní orgán se jej výslovně zeptal na jeho minulé tvrzení o výhrůžkách lichvářů. Nejde nicméně o novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu, která by vypovídala o nějakém možném novém důvodu pro udělení mezinárodní ochrany. Vyhrožování jiným osobám než žalobci z důvodu jeho dluhu soukromými osobami by bylo projevem stále stejného důvodu, který žalobce uvedl již v roce 2018 (při pohovoru 5. 8. 2018 ostatně žalobce uvedl, že splácí, aby lichváři neublížili dětem). Jde tedy stále o hrozbu žalobci ze strany soukromých osob pro dluh, který má ve Vietnamu. Žalobce ji pouze skutkově rozvíjí, to z ní však nečiní skutečnost novou.

10. Podstatné za tohoto stavu tedy je, zda se nové skutečnosti nebo zjištění objevily nad rámec tvrzení žalobce, tedy z vlastní úřední činnosti žalovaného. Takové skutečnosti se neobjevily.
11. Jde-li o hrozící újmu ze strany soukromých osob jako důvod pro udělení doplňkové ochrany, judikatura správních soudů je ustálena v tom, že je podstatné, zda v zemi původu existuje systém účinné ochrany před takovou újmou. Žadatel se zásadně musí obrátit na orgány země původu, aby mu poskytly ochranu před jednáním soukromých osob, a teprve při její nedostupnosti je možné újmu ze strany soukromých osob považovat za významnou pro rozhodování o mezinárodní ochraně. Subjektivní nedůvěra vůči vnitrostátním orgánům neodůvodňuje rezignaci na využití ochrany státu. Pokud však informace o zemi původu ukazují opodstatněnost této nedůvěry, nelze po žadateli o mezinárodní ochranu požadovat, aby vyčerpал prostředky vnitrostátní ochrany (srov. např. rozhodnutí NSS č. j. 5 Azs 62/2016-87 ze dne 31. 5. 2017, č. j. 5 Azs 172/2018-28 ze dne 17. 1. 2019, č. j. 6 Azs 139/2019-61 ze dne 13. 4. 2021).
12. K tomu žalobce uvedl, že žalovaný neobstaral žádné aktuální podklady. Tomu v zásadě přisvědčit nelze. Žalovaný zajistil dva okruhy podkladů: z roku 2021 a 2019, které ve vzájemné souvislosti a v souvislosti s absencí konkrétních tvrzení žalobce postačují.
13. Aktuální podklady pro rozhodnutí z roku 2021 (zprávy OAMP a IOM) nevypovídají o otázkách rozhodných pro posouzení věci, tj. o účinnosti vietnamské právní ochrany před újmou ze strany soukromých osob. Na druhou stranu z nich nijak neplyne, že by vietnamská policie byla neefektivní. Adresným podkladem je překlad části zprávy britského ministerstva vnitra ze zjišťovací mise ze začátku roku 2019. Z něj plyne, že nelegální půjčování peněz je považováno za vážný trestněprávní problém a že kriminální policie proti této trestné činnosti fakticky postupuje.
14. Z těchto podkladů tedy plyne, že ve Vietnamu existuje systém ochrany fakticky potlačující nelegální půjčování peněz. Jinou otázkou je, zda je tento systém účinný i ve vztahu k ochraně jednotlivců. Nicméně žalobce již v řízení o původní žádosti uvedl, že se na policii neobrátil, aniž by s ní měl nějakou negativní zkušenost. Za toho stavu tedy při zjišťování skutkového stavu nevystaly pochybnosti o účinnosti vietnamské policie, k nimž by bylo potřeba zjišťovat další podrobnosti.
15. Jakkoliv si je soud vědom toho, že odkazovaná zpráva britského ministerstva vnitra je z počátku roku 2019, nepovažoval ji za zastaralou, neboť proti ní žalobce neuplatnil žádné konkrétní námitky, ani neoznačil informace jiné a novější. Za toho stavu nebyl důvod se domnívat, že jde o zprávu již informačně nepoužitelnou.

16. Namítal-li žalobce, že jej žalovaný nepoučil o tom, jak probíhá řízení o opakované žádosti, nelze to považovat za plně formulovaný žalobní bod, neboť z tohoto tvrzení neplynou konkrétní důvody, proč by postup žalovaného měl být vadný a v čem by měl mít vliv na zákonnost jeho rozhodnutí. Nad rámec toho tak lze jen uvést, že žalobce měl dne 15. 10. 2021 dostatečnou možnost poskytnout údaje k žádosti o mezinárodní ochranu. Způsob jaký tak učinil, je věc jiná.

Závěr

17. Žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti a žádné se oproti původnímu řízení ani neobjevily. Žalovaný tak po právu řízení o žádosti zastavil, neboť šlo o žádost nepřípustnou.
18. Soud proto žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).
19. K procesnímu postupu soudu podle § 51 odst. 1 s. ř. s. soud odkazuje na odst. 15–20 rozsudku KS v Plzni č. j. 60 Az 52/2020-30 ze dne 23. 4. 2021. Nad rámec tam uvedené argumentace je třeba zdůraznit, že soud se žalobcem písemně komunikoval v českém jazyce, což plně odpovídá závěrům stanoviska pléna ÚS sp. zn. Pl. ÚS-st. 20/05 ze dne 25. 10. 2005 (ST 20/39 SbNU 487). Pakliže některé nedávné rozsudky dospívají k jinému závěru než stanovisko pléna Ústavního soudu a obsah práva podle čl. 37 odst. 4 Listiny základních práv a svobod bez adekvátní oponentury vztahují i na písemný styk, nelze je považovat za směrodatné [srov. nález sp. zn. IV. ÚS 301/05 ze dne 13. 11. 2007 (N 190/47 SbNU 465), odst. 67–72]. Soud se nezabýval ani tím, co žalobce uvedl o svých jazykových znalostech ve správním řízení. Tato část správního spisu nebyla nijak významná pro posouzení rozhodných otázek a soud do ní tedy nenahlížel. Nejvyšší správní soud ostatně sám opakovaně vyslovil, že není úkolem soudu, aby aktivně zjišťoval, zda jsou naplněny podmínky pro ustanovení tlumočníka podle § 36 odst. 1 s. ř. s. a § 18 odst. 2 o. s. ř. Potřeba tlumočníka musí být zcela zjevná a musí z řízení vyplynout sama, zejména z aktivity účastníka řízení (srov. rozhodnutí NSS č. j. 5 Azs 52/2004-45 ze dne 29. 7. 2004, č. 376/2004 Sb. NSS, č. j. 2 Azs 168/2004-49 ze dne 31. 1. 2005, č. j. 8 Azs 19/2007-53 ze dne 28. 6. 2007, č. j. 2 Azs 100/2007-64 ze dne 26. 2. 2008, č. j. 5 Azs 25/2013-28 ze dne 30. 1. 2014, č. j. 5 As 127/2021-21 ze dne 18. 6. 2021, č. j. 10 Azs 147/2021-56 ze dne 1. 12. 2021).
20. Uvedené závěry nebyly vždy respektovány (srov. rozsudky NSS č. j. 4 Azs 363/2020-50 ze dne 7. 4. 2021, č. j. 3 Azs 386/2020-52 ze dne 30. 7. 2021, č. j. 9 Azs 165/2021-45 ze dne 11. 11. 2021), nebyly však ani zpochybněny postupem podle § 17 odst. 1 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 9. února 2022

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce